

ROZBACZYĆ SIĘ (4) *vb pf*

się (4), [się].

o jasne; w *inf* -ba- (2), -bã- (1); -ba- *LubPs*; -ba- : -bã- *Mącz* (1:1); w *imp* [-bã-, -ba-]; w pozostałych formach a pochylone.

inf rozbaczyć się (3). ◇ [*imp* 2 *sg* rozbacz się. ◇ 3 *pl* niech się rozbaczą.] ◇ *con* 1 *sg m* bych się rozbaczył (1). ◇ [2 *sg m* byś się rozbaczył. ◇ 1 *pl m pers* by(s)my się rozbaczyli. ◇ *part praet act* rozbaczywszy się.]

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVI w. (cztery z niżej notowanych przykładów).

1. Zastanowić się, rozważyć; *meminisse Mącz* (3) : Proszę Páná fwoiego áby mi on raczył Zdrowia mego przedłużyć ábych fie rozbaczył. Domek fwoy poltánowił czeladkę rospráwił *BielKom* C8v; *Mącz* 215a; [*ListyPol* I 1547/372].

[*rozbaczyć się na co*: wczora wmm. raczyli powiedzieć, żebyśmy się na wszystko rozbaczyli *AktaSynod* I 34. Cf »dobrze się rozbaczyć«, »pilnie się rozbaczyć«.]

[*Ze zdaniem dopełnieniowym [w tym z zapowiednikiem: na to; jako, zaimek względny]*: Rozbącże fie o nędzny włódárzu/ to iest/ káždy człowiecze Chrześcijánki/ [...] co tám zá ferce tve będzie/ kiedy cię tákiez Pan przez śmierć powoła do siebie *WujPos* 1590 316; *BielKron* 1597 331 (*Linde*).]

Zwoty: [»[*na co*] dobrze się rozbaczyć«: Trzebá ábyś fie ná wżytko dobrze rozbaczył/ á káżdą rzecz z ofobná [...] uważał *BarlBaz* 162 (*Linde*).

»pilnie się rozbaczyć [*na to, ze zdaniem dopełnieniowym*]«: A ná to fie pilnie rozbacz/ iákobyś fie ty Prufom/ Inflantom/ Mołkwi/ Tátárom sam obronił *BielKron* 1597 331 (*Linde*).]

»rozbaczyć się sam w sobie« (1): Animum advocare ad se ipsum, Rozbaczić fie sam w łobie. *Mącz* 504d.

2. Zdać sobie sprawę, uwzględnić (1) :

rozbaczyć się na co (1): [iżeby tey zwirzchności [*Palamedes*] dość mogł/ o to fie ftárał v káздеgo. Pánowie tedy Greccy/ dobrze fie ná to wżytko rozbaczywży/ Pálámedeá Pánem wybráli. *HistTroj* H4v]. Cf *Zwrot*.

[*Ze zdaniem dopełnieniowym*: Ci téz kórzy fye brzydzą [...] Krzyzá świętego [...] / niech fye rozbaczą/ że Krzyż którym fye tu brzydzą ná świećie/ [...] będzie im pokazány czáfu dnia óstátecznego *BiałPos* 27 (*Linde*).]

Zwrot: »[*na co*] słusznie się rozbaczyć« (1): iż żaden nie iest áni był ná świecie/ kteryby ná ty hoyne dobroći Pánłkie słufznie fie rozbaczyć mogł. *LubPs* Y6 *marg*.

Synonimy: 1. rozpatrzeć, roztrząsnąć.

Formacje współrdzenne cf BACZYĆ SIĘ.

KW, (LWil)